XIV. évfolyam. Budapest. 60. szám. Hétfő, 1880. márczius 1.

Szerkesztő- s kiadó-hivatal:
Budapest IV. hímző-utcza és kalap-utcza sarkán 1. szám.
Csak bérmentes levelek fogadtatnak el. Kéziratok vissza nem küldetnek.
Előfizetési díj:
Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:
Egy évre . . . . . 20.—
Félévre . . . . . 10.—
Negyedévre . . . . . 5.—
Egy hóra 1.80
Egy szám 6 krajczár.

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Hirdetések és nyiltterek
felvétetnek árszabály szerint
a kiadó hivatalban:
Budapest IV. hímző-utcza és kalap-utcza sarkán 1. sz.
Hirdetések felvétetnek a külföldön:
Bécsben: Oppelik A.-nál, Stubenbastei Nr. 2.
Mosse Rudolfnál, Seilerstätte Nr. 2.
Haasenstein és Voglernél, Wallfischgasse 10.
Daube G. L. és társánál, Wollzeile Nr. 12.
Párisban: Havas, Lafitte & Comp.-nál, Place de la Bourse.
Frankfurtban a/M.: Daube G. L. és társánál.

TÁVIRATOK.

Pozsony, febr. 29. (Az „Egyetértés“ külön tudósitójának távirata.) Pozsony az árviztől megszabadulván a **Csallóköz végveszélyben van.** A főágban Pozsonyból egy mértföldnyire Lettenhafen és Farkastorok közt **husz öl magas jégtorlasz áll**, mely a vizet az érsekujvári ágba szoritja, ugy hogy ez Mühlantól Vezeknyéig a szántóföldeken folyik. A csallóközi töltéseken dolgoznak. Pruknál gátszakadástól rettegnek. Eperjesnél **az országut elöntetett**. A balparton **Szempcz és Cseklész elöntettek, a vasuttöltés megrongáltatott**. Holnap expediczióval indulok helyszinére.

—

Bern, febr. 29. **A szent-gotthardi alagut ma délelőtt 9 órakor átfuratott.**

London, febr. 29. Az alsóház elfogadta Northcotenak az akadályoztatásra vonatkozó inditványát és elvetette a kormány által ellenzett összes módositásokat.

Róma, febr. 29. A király fogadta a parliament küldöttségeit, melyek neki a válaszfeliratot a trónbeszédre átnyujtották. — A „Vega“ Nápolyból Kopenhágába vitorlázott.

—

Bécs, febr. 29. (B. C.) Az osztrák-magyar vámkonferenczia albizottságot küldött ki részletes kimutatás összeállitására a felől, hogy Németországgal szemben az autonom tarifa mely tételei volnának érdekeink sérelme nélkül megköthetők, vagy meg nem köthetők? Ez albizottság jelentését valószinüleg holnap vagy holnapután fogja kidolgozni. A vámértekezlet tegnapi ülésén megvitattatott a Németországban fennálló vasuti tarifák kérdése, és kidolgoztatott egy szerződési tervezet is, mely az osztrák és magyar kormányok javaslatként közöltetni fog most a német kormánynyal. — A tárgyalások Maries szerb kormányképviselővel jövő szerdán fognak itt ujból megkezdetni.

Bécs, febr. 29. (Az „Egyetértés“ távirata.) A vasárnapi börze meglehetős szilárdan záródott be. 12 órakor a jegyzések következőleg álltak: Hitelrészv. 301.30, magyar hitelrészvény 282.25. anglo 156.—. unio bank 120.30, bankrészv. 155, tramway 237¾, államvasut 274¾, galicziai 261.75, rente 70.57½, osztr. arany-rente 85.25, magyar arany-rente 100.85, Napoleondor 9.43½, birodalmi márka 58, lombard 88.25.

Budapest, február 28.

Az országgyülési függetlenségi párt mai értekezletén több házi ügynek elintézése után Simonyi Ernő ismeretes határozati javaslata, melyben a kormány iránti bizalmatlanság fejeztetik ki, került tárgyalás alá. Az értekezlet a hat. javaslatot elfogadta és elhatározta, hogy a költségvetési átalános vita utáni szavazás alkalmával a párt erre fog szavazni.

Következett az államkölcsönök tőke törlesztése évi járulékainak fedezéséről, és a földtehermentesitési kötvények törlesztéséről szóló törvényjavaslatok tárgyalása. Beható eszmecsere után jelentéstétel végett Simonyi Ernő, Helfy Ignácz és Vidliczkay Józsefből álló albizottságnak adattak ki e tjavaslatok.

Végül a magyar és erdélyi izraelitáknak az országgyüléshez intézett kérvények tárgyaltatván, elvileg kimondatott, hogy az országos izraelitá alap felosztása a két hitfelekezet között, egyezségi vagy birói uton állapitandó meg. A pártnak egyébként az egész ügyet felölelő álláspontját Eötvös Károly fogja szövegezni és végleges határozathozatal végett a legközelebbi értekezlet elé terjeszteni.

—

Az egyesült ellenzék tegnapi értekezletén — mint mult számunkban röviden már jelentettük — megállapodásra jutott a közigazgatási reform tárgyában. E reform alapvonásai hiteles forrásból szerzett értesülésünk szerint a következők: az állami érdekek biztositása a közigazgatásban; a qualificatió a tisztviselőknél; állandositott jelleg, életfogytiglan; a tisztviselők viszonyainak szolgálati pragmatica alapjáni rendezése; a jelenleg fennálló fegyelmi eljárásnak gyökeres reformja; a közigazgatási biráskodás életbeléptetése; széleskörü garantiák a parlament függetlensége érdekében a közigazgatási tisztviselők korteskedése s a kormány pressiója ellenében. Mindezen főbb kérdésekben az egyesült ellenzék, nemkülönben a pártonkivüliek valamennyi tagja teljes egyetértésre jutott. Azon kérdés, hogy ezen reform kinevezett, vagy választott tisztviselőkkel léptettessék-e életbe? mint oly kérdés, mely ma nem akut jellegü, s mint mely nem elég fontos arra, hogy miatta a többi kérdésekben létesült megállapodások elejtessenek, s hogy akár a pártonkivüliekkel az egyesülés lehetlenné tétessék, akár pedig a pártban magában miatta szakadás történjék egyelőre függőben hagyatott, azon reményben, hogy már a közel jövőben e tekintetben is teljes egyetértés fog létesülni. — Ezen megállapodások alapján biztositva van egyrészről az egyesült ellenzék együttmaradása, másrészről a pártonkivüliekkel való egyesülése. A fentebbi programmpontozatokat Szilágyi Dezső fogja holnap (hétfőn) a képviselőházban kifejteni.

Budapest, febr. 29.

Az okkupált tartományokban ugy látszik az osztrák uralommal nincsenek nagyon megelégedve. Pár nap előtt jött a hir a plevljei összeütközéséről, a prágai Bohemiának egy stolaczi leveléből pedig most az tünik ki, hogy nem csak, Limvölgyben, hanem Hercegovinában is napirenden vannak a „rabló támadások“ az osztrák katonaság ellen. Rablótámadás“-nak mondjuk, mert a bécsi félhivatalosok nyelvén azon bosnyák és albánoknak, kik fegyvert fognak a betolakodott idegen ellen „rabló“ a nevük. A Bohemia szerint Stolacz és Ljubinje környékén az utóbbi hetekben több ily „rablócsapatok“ mutatkoztak s fenyegették az osztrák katonák életbiztonságát. A Stolaczban és Ljubinjében helyőrségen levő 16-dik számu varasdi gyalogezred czirkáló csapatokat volt kénytelen a vidéken szélyel küldeni, hogy a „rablók“-tól megtisztitsák a vidéket.

A Párisban elfogott orosz ügyében a Kölnische Zeitungnak azt sürgönyzik Párisból, hogy Hartmann nem fog kiadatni, mivel az Oroszország által előterjesztett okmányok kielégitőknek nem találtattak. A kiadatás mindamellett nem lehetetlen, ha Oroszország meggyőző bizonyitékokat hoz fel a mellett, hogy Hartmann ama moszkvai vasuti merényletben részes. Andrieux rendőrfőnöknek, ki oly buzgó volt Hartmann elfogatásában s ki ezen ügyetlen tulbuzgósága által a franczia köztársaságot s kormányát oly kellemetlen helyzetbe hozta, valószinüleg állásába fog kerülni e dolog.

Madridba nagy senzacziót keltett az Andaluziából visszatért Martinez Campos tábornagynak a szenatusban tett azon nyilatkozata, a melyben tudtul, hogy ellenzéket fog képezni a Canovas del Castillo kormány ellen.

A Daily News középázsiai levelezőjétől az oroszok és a teketurkománok közti összeütközésről vett hirt. Két óráig tartó harcz után a teketurkománok visszavonultak s négy halottat hagytak a csatatéren. A teketurkománok ezen összeütközést megelőzőleg elfogták az oroszok egy teve karaván ját, mely készleteket vitt Tsaddeba. A Daily News levelezője szerint a turkománok kitünően értenek ahhoz, hogy hadállásukat felhasználják. A turkománok tudatában vannak annak a veszélynek, mely őket a nyáron fenyegeti s el vannak készülve a legrosszabbra. Állitják, hogy Roberts tábornokhoz s az indiai alkirályhoz követet küldöttek, hogy az angolok segitségét vagy közvetitését megnyerjék.

Az Irredenta egy proklamácziója.

Az Italia Irredentának a „Comitato Lombardo“ által terjesztett és lapunkban már röviden emlitett proklamácziójának szövege a következő:

„Testvérek! Ti, a kik a hazai viszonyokat polgár vérrel áztattátok, hogy Olaszország egységét megteremtsétek; ti, kik Magenta és Solferino csatamezőn véretekkel mostátok le az idegen zsarnokság gyalázatát; ti, a kik feláldoztátok fiaitokat a távoli Krimben, hol egy megtámadott nép szent jogait kellett védeni — benneteket ma megsért az idegen, ki, titeket gyáváknak, hálátlanoknak, haszontalanoknak mond, és még azt is hozzá teszik, hogy Olaszország egysége nem a ti müvetek, hanem a nagyhatalmaké; hogy Európa tanácsában annyit sem nyom mint egy levél, hogy ott csak udvariasságból van helyetek, végre hogy nevetségesek vagytok, ha minden európai mozgalomban okot láttok területi kompenzaczióra, — a nélkül, hogy más jogezimetek volna, mint hogy forradalmár nép vagytok, mely Európát folytonos nyugtalanságban és ennélfogva folytonos harczi felszerelésben tartjátok. Olaszok! Bünötök az, hogy azt akarjátok, a mi a tiétek; a vágy felszabaditani ama kevés számu testvéreket, kik még az Adria partján a rablósas, körmei alatt élnek. Gyalázat! Nem-e becsvágy volt ez Poroszország részéről, midőn Francziaországtól elszakitá Elszász-Lotharingiát? Nem volt-e becsvágy Anglia részéről, midőn Cyprust annektálta? Nem volt-e Franczia ország becsvágyó, midőn Olaszországtól elvette Nizzát és Savoyát? Nem volt-e és nem-e becsvágyó Oroszország, mely félszázad óta egész Európát lángokba boritja, hogy az ottomán birodalom metropolisát hatalmába keritse? — Nem-e szintén becsvágyó Ausztria, mely, anélkül, hogy részt vett volna a keleti háboruban, Bosznia és Herczegovina birtokába helyezte magát! . . . Igen, ugy van!

És Olaszország Európát felforgatja és Olaszország becsvágyó, mely egy darabka olasz földet reklamál. — És minket neveznek hálátlanoknak. De hát ki ellen vagyunk hálátlanok?

Talán Anglia ellen, mely a Bourbonok miatti szégyenében támogatott bennünket felkelésünkben? El vele! Nem segitettük-e mi Angliát a krimi háboruban? Talán Oroszország ellen, mely semmikép sem ellenezte, hogy Rómát okkupáltuk? Ez nagyon kis csekélység volt az ujdonszült német császárságnak, melynek Olaszország a legnagyobb áldozatot hozta, a saját becsületét, midőn Francziaországnak nem teljesitette a megigért segélyt. Talán Francziaország ellen, melynek oldala mellett harczoltunk a közös ellenség ellen? Nem fizetett-e Olaszország drága árt e segitő nemzetnek, midőn Nizzát és Savoyát feláldozta? Még csak azt kell eldönteni, hogy talán ne legyünk-e hálásak százados barbár ellenségünk: Ausztria ellen. El vele. Átok alá az eszélyességgel, átok alá a várakozás, a mértéktartás és nyugalom, a szégyen és gyalázat politikájával! Mi nem leszünk vadak, mint Oroszország nihilistái, kik uralkodójuk ellen harczolnak és fenyegetik házájukat. Miszeretett uralkodónk mellett, a re galantuomo háza mellett leszünk; távol tőlünk, hogy fenyegessük testvéreinket; de mi a nihilisztikus rombolásokat ellenséges földre fogjuk vinni és nem fogunk lankadni, mig az utolsó talpalatnyi olaszföld nem lesz visszaadva Olaszországnak — utolsó szavunk lesz: „Éljen a fel nem szabaditott Olaszország, éljen a király, éljen Garibaldi!“ És zászlóinkon vére betükkel lesz ez a felirás:

„Esküszöm ujra szabad lészen a még rab olasz föld,
Vagy a harcz mezején vérzen el érted Olaszhon!

1880. február hó.

A Comitato Lombardo.

Konstantinápoly, febr. 24.

— Saját levelezőnktől. —

(H. K. J.)] Ez alkalommal az itteni konsuli hivatal gazdálkodásáról óhajtok szólni. E hivatal teendője volna, Ausztria-Magyarország kereskedelmi s üzleti érdekeinek Törökországban való megóvására, fejlesztésére hatni, az ország kiviteli kereskedésének az itteni piaczon lehető tért nyitni, s ezen kivül az itt lakó osztrák-magyar alattvalók felett a biráskodási jogot gyakorolni s őket más államok alattvalóival szemben igazságos követeléseikben támogatni. Nézzük, mint felel meg e feladatának a mi konsuli hivatalunk. Magyarország és Ausztria legjelentékenyebb kiviteli czikkei, mikkel a török piaczon más államok kereskedelmével versenyezhetne, a bor és liszt, s mindamellett, hogy e két kereskedelmi czikkel minőség tekintetben más államok nem versenyezhetnek, legnagyobb sajnálatunkra tapasztalnunk kell, hogy csaknem egészen le vagyunk szoritva az itteni piaczról, s daczára a sok kisérletnek, mikre egyesek vagy nyervágyból, vagy hazafiasságból vállalkoztak, még nem sikerült tért nyernünk, mert hiányzik az olcsó szállitás, mely nélkül Odesszával a versenyt ki nem állhatjuk. Tudtunkkal a déli vaspályatársulat s a Lloyd gőzhajózási társaság kamat garanczia és subvenczióban részesülnek, mert nem gondoskodik tehát a kormány, hogy e társulatok a birodalom kereskedelmi érdekeinek megfelelő szállitási dijszabályt léptessenek életbe, mert az még is kissé nevetséges — bár szomoruan nevetséges, hogy például Csehországból via Hamburg és Gibraltar a konstantinápolybai szállitás olcsóbbá kerüljön, mint via Trieszt a Lloyd-társaság hajóival, nem is tekintve azt, hogy — különösen a borszállitmányoknál — a feladott áru ki van téve a „megromlásnak“ a hordók a „szétpattanásnak“ s a szegény megrendelő csak nézhet, hogy 10—15 hordó borából 1—2 hordó — vagy legalább is annak tartalma — az átvételkor hiányzik. A consuli hivatal feladata volna a kiviteli kereskedelmünket gátló ezen akadályokra a kormányt figyelmessé tenni s az ezek elháritására alkalmas módok iránt véleményt adni, mit azonban — ő tudja miért — nem tesz, s a védnöksége alatti konstantinápolyi osztrák-magyar kereskedelmi kamra — m lynek tagjai között vannak a Lloyd hivatalnokai is — megirja minden évben nagy hangu szavakkal tölt, fényes reményekkel kecsegtető jelentését kereskedelmünk állásáról az itteni piaczon, elferditve a tényeket, szorgosan rejtve az igazságot, melynek napfényre jutása nemcsak egyes hivatalnokoknak, hanem a Lloydnak is tetemes veszteséget okozna. Az 1867-diki kiegyezés után a Bach-rendszer alatti hivatalnokok mindenütt mellőztettek, csak ide nem terjedt ki a kormány figyelme, pedig itt nagyobb ártalmára vannak közérdekeinknek, mint otthon lehetnének, mert itt rendelkeznek az eszközökkel a nekik nem tetsző-elveit áruba bocsájtani nem tudó egyéneket ártalmatlanná tenni, s tán szükségtelen mondanunk, hogy nem is igen haboznak az eszközök megválasztásában, ha egyéni érdekeik megvédéséről van szó, mert ezen urak előtt az „én“ az első, a kötelesség csak egy alárendelt fogalom, mit alkalmatlan teherként elvethetünk magunktól mindig, ha az „én“-nel ellenkezésbe jön. Az ily emberek aztán mindenre képesek, csak arra nem, mire hivatvák. Üldözötteket megvédeni, a jog és igazság elveit gyakorlatba hozni volnának hivatva, de szerencsétlenségre ez uraktól mindent lehet várni, csak ezt nem. Itt voltak a lefolyt orosz-török háboru alatt alkalmazva orvosaink, nem mint hazulról szökött szerencsevadászok, hanem szerződéssel, mindkét állam képviselői által elfogadott feltételek alatt alkalmazott egészségügyi hivatalnokok. — A nagy hiány, melyben a török kormány viselt háboruja alatt különösen orvosok tekintetében szenvedett — az osztrák-magyar orvosok elégtelensége miatt — ezt arra kényszeritette, hogy „franczia, angol és olasz orvosokat is szerződésileg alkalmazzon, de sajnálatunkra azt kellett tapasztalnunk, hogy mig a többi államok képviselői védenczeik érdekében mindent megtettek, s befolyásuknak sikerült is a szerződésileg biztositott fizetést a legutolsó fillérig azonnal kifizettetni, a mi közösügyes cs. és k. konsuli hivatalunk a panasztevő orvosoknak egész hidegvérüleg azon elutasitó választ adá, hogy pár ezer franknyi követeléseik miatt a cs. és k. kormány Konstantinápolyt nem bombáztathatja és még ma is, a háboru bejelezte után annyi idővel ismerünk orvosokat, kik minden alkalmaztatás, vagy egyéb anyagi segélyforrások nélkül itt várnak, hogy megkapják államilag biztositott illetményeiket, miket a háboru küzdelmeteljes ideje alatt annyira megérdemeltek.

A mi protectió rendszerünk mellett ez nem is lehet másként. A hivatalnokok nem azok, kik képességeiknél fogva lettek azokká, hanem szerencse gyermekek, mert minden volt miniszter, mig a hatalom polczán állt, legalább rokonai részére iparkodott müködését áldásdussá tenni az által, hogy őket a legkényelmesebb s egyuttal legjobban javadalmazott hivatalokba (a külföldön) helyezte el. A mostani követ gróf Dubszkyról még mit sem irhatunk, mert itt tartózkodése rövid ideje alatt még nem volt alkalmunk müködése irányát megfigyelni, ami pedig az eltávozott gróf Zichyt illeti, „a holtakról semmit vagy jót“ elv daczára is ki kell mondannnk, hogy mindazok között, kiket itt alkalmazott, a legtisztelet re méltóbb, a legtöbb rokonszenvvel biró s e szerint közmegelégedésben részesülő férfi — szakácsa Göde József tősgyökeres magyar ember volt, kiről elmondhatni, hogy tehetségével a legtöbb ember életét édesitette meg, s kiről maga Lobanoff herczeg sajnálattal nyilatkozott, hogy nem a diplomatiai pályára képezte ki magát, mert igaz, hogy szakácskodni jól tud, s mint ember is oly közkedvességben részesült, hogy maga Zichy gróf is meg lehetne elégedve, ha az ő emlékéhez hasonlót hagyott volna maga után. Különösen mi magyarok — legalább azok, kik a felsőbb helyről jövő minden intézkedést helyeslő mamelukok közé fölcsapni nem akarunk — vagyunk kitéve a consuli hivatal gyengéd atyai szeretete nyilatkozatainak. Az uralkodópár ezüst menyegzője alkalmával itt is megtartott ünnepélyes isteni tiszteletet megelőző napon mesterségesen terjesztették a hirt, hogy a magyarok tüntetni akarnak s ez által a magyarságot a csak belépti jeggyel meglátogatható ünnepélyről mintegy kizárni akarták, pedig a ki itteni magyarjainkat ismeri, nem rejthet el egy szánó mosolyt a consuli hivatal tehetetlen gyülölsége e nyilvánulására. A magyar falásra vagy legalább is a magyar nemzet kicsinylő lenézésére mutat azt is, hogy a consuli hivatal épületén ékeskedő kétfejü sas még mindig a régi, a törvényhozás által meghatározott változások még mindig nem eszközöltetnek. A kinek pedig ügyes bajos dolgaiban valami ügyiratot kell beadni a consuli hivatalnak s szerencsétlenségére Árpád nyelvén kivül egyebet nem beszél s pénze sincs, hogy egy német vagy — a mi még különösebb, olasz folyamodványt irhatna — méltán megütközhetik a körülményen, hogy folyamodványa mint nem hivatalképes nyelven iratott — egyszerüen visszadobatik.

Ennyit mostanra. Van nekünk még egy „kaiserlich und königlich oesterreich-ungarische Consular-Gemeindé-nk“ is, melynek statutumait mint kuriosumot közelebbi alkalommal közleni fogom egy lehetőleg hü kommentár kiséretében.

Figyelmeztetjük és kérjük tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetésük a mult hó végével lejárt, hogy ujabb megrendeléseket minél előbb megtenni méltóztassanak.

Lapunk előfizetési ára:

Egy hóra	—	—	—	1 frt 80 kr.
Két hóra	—	—	—	3 frt 60 kr.
Három hóra	—	—	—	5 frt — kr.

Lapunk minden nap, tehát hétfőn és ünnepek után következő napokon is megjelen.

Az előfizető nevének, czimének, lakhelyének s az utolsó postának tisztán s olvasható kiirását kérjük, hogy a lap szétküldésében hiba ne történjék.

Előfizetést a hó bármely napjától elfogadunk.

Régi előfizetőink legczélszerübben cselekszenek, ha czimszalagjukat a postautalvány szélére ragasztva beküldik a kiadóhivatalnak.

Az előfizetési pénzek és postai utalványok Budapestre az „Egyetértés“ kiadóhivatalába (hímző utcza 1. szám alá) küldendők.

Az „Egyetértés“ kiadó-hivatala.

UJDONSÁGOK.

— február 29.

— Személyi hirek. Horst osztrák honvédelmi miniszter ma Budapestre érkezett, s délben hosszabb ideig értekezett Szende honvédelmi miniszterrel s aztán Tisza miniszterelnökkel. Az értekezletek tárgya a védtörvény módositásáról szóló törvényjavaslat volt. Horst holnap vissza utazik Becsbe. — Ribáry miniszt. tanácsos elnöklete alatt néhány nap óta egy bizottság tanácskozik a pest-zimonyi vasut vonalának iránya ügyében. A bizottság az érdekelt vidékek által tett ajánlatok megvizsgálásával foglalkozik. — Linck József népszinházi pénztárnok e hó 25-én eljegyezte Jeney Anna kisasszonyt, a népszinház tagját.

— Istóczy zmusok. Vasmegyéből jelentik, hogy ott Istóczy eszméi termékeny földbe

AZ „EGYETÉRTÉS“ TÁRCZÁJA.

A gotthárdi alagut átfuratása.

Késő este hozta meg hozzánk a távirat azon rég várt nagyfontosságu esemény hirét, hogy a szent-gotthárdi alagut, ma február 29-én d. e. 9 órakor átfuratott. A szabad Svájcz oly győzelmi ünnepet ül ez eseményben, mely száz nyert csatával fölér. A diadalmas emberi szellem győzelme ez a természeti erők fölött, a munka, a szorgalom, a modern technika, s a vállalkozási szellem győzelme. Több mint 7 évi munka után hullott le ma délelőtt az utolsó válaszfal, mely Német- és Olaszország közlekedési területét eddig elválasztotta, s a békés munka uj utat nyitott ezzel a világforgalomnak az Alpok sziklái alatt.

Ez alagut átfurásával ismét egyike sikerült azon munkáknak, melyeket, oly sokáig kivihetetleneknek tartottak. A régiek hét világcsodát számláltak fel, mint koruknak büszkeségét; a rómaiak kőutaiknak fenmaradt nyomaiban ma is csodálatra méltók, de oly óriási épitményekre, minő a közép Alpok hegyeinek átfurása Mont-Cenisnél és Szt.-Gotthárdnál, ők még képtelenek voltak; ilyen vállalat csak a legujabb korban, a tudomány legnagyobb vivmányainak felhasználásával volt sikerrel végrehajtható.

Nagy előpéldák nem hiányoztak e vállalat kivitelénél. A szuezi csatorna és a monteenisi alagut volt azon két óriási mü, mely a gotthárdit megelőzte. Ez utóbbi azonban ugy extensiójára, mint a kivitel nehézségére nézve messze felülmulta amazokat. A gotthardi alagut a legnagyobb mindazon átvágások közt, melyeket eddig emberi kéz hegyeken keresztül vitt. Hossza 14.920 meter, tehát mintegy 2600 méterrel mulja felül a mont-cenisi alagutat, ámbár ez utóbbibban a vasut 1256 méterrel fölebb emelkedik. A mig a ma átfurt szük akna valódi alaguttá lesz, addig még több hónap telik el, s még mintegy 2 évbe fog kerülni a mig a vasut is készen lesz, mely a két ország közt a forgalmat közvetiti. A nagy mü hihetőleg 1882-ben fog átadatni végleg a forgalomnak.

A mont-cenisi alagut átfurására (12,333.5 meter ennek hossza) 13 év kellett; a gotthárdi mü mestere Louis Favre 8 év alatt vállalkozott e feladatra. Általános volt a kétség, hogy az óriási munkát lehetetlen lesz ennyi idő alatt végrehajtani. A kétkedőket támogatta az a körülmény, hogy itt valóban sokkal nagyobb nehézségek merültek föl, mint a Monteenisnél tett tapasztalatok után várható volt. Hihetetlen keménységü és szivósságu sziklák képezték az ut legnagyobb részét, s oly lassuvá és időrablóvá tették a munkát, hogy mindenkinek kétségbe kellett esni annak sikere iránt.

A vállalkozó e mellett, tulbizakodván erejében, a legsulyosabb föltételeknek vetette magát alá, a minők ily vállalatnál valaha előfordultak. Hét ajánlat tevő közül az egyetlenegy komoly pályázó az olasz közmunkák társulata volt, melynek élén a legtapasztaltabb mérnökök, a monteenisi alagut épitői állottak. Favre vállalkozott a munkát 15 millió frankkal olcsóbban elkésziteni, mint e tapasztalt alagut épitők, kik oly népfajból valók voltak, mely a legjobb ut és vasut épitő munkásokat adja egész Európában. Miglaz olasz társulat csak azon esetre egyezett bele a 8 millió franknyi óvadék elvesztésébe, ha az alagutat 11 év alatt el nem készíti, Favre elfogadta a cautióvesztést 9 év leteltével s még azon további sulyosbitó föltétel mellett, hogy 8 év elteltével minden napi késedelemért 5000 frankot huznak le neki az első félévben, s 10,000 frankot a második félévben. Ez utóbbi félév, tehát a 9-ik év beteltével, ha a munka még akkor sem kész, a 8 millió frank óvadékot is elveszti.

E kemény föltételeket, a már emlitett munkálati nehézségeken kivül, melyek a kőrétegek váratlan keménységéből eredtek, később még pénzügyi zavarok is szaporitották; ezek az épitési költségek előirányzatába becsuszott rendkivüli hibák miatt támadtak. Egy ideig ugy látszott, hogy az épitést be kell szüntetni s csak a legnagyobb takarékosság mellett voltak a munkálatok tovább folytathatók. — Rövid pár évvel az épités megkezdése után 102 millió frank deficzit mutatkozott, mely bármely körétegnél nagyobb akadályokat gördített a munkálatok folytatása elé. A dologban érdekelt államok azonban végre is megszavazták a kellő pénzmennyiséget, s a munka folytatható lett.

Mindez akadályok daczára azonban az irányakna áttörése mégis hét hónappal előbb megtörtént, mint a hogy az a szerződésben ki volt kötve.

Fájdalom, a merész vállalkozó Favre nem érte meg vállalatának sikerültét. Tavaly nyáron belebetegedett a munkába, azon borzasztó láz következtében melyet az alagutban a mérnököknek és munkásoknak szivni kellett, s rövid időn meg is halt. Rajta kivül egész serege dőlt ki a munkából a mérnöknek és munkásoknak.

A hegybe furt aknában átlag 30 R° volt a hőmérséklet. A por és fojtó láz oly gyilkoló hatásu volt ott, hogy a munkások két óránként csak felváltva dolgozhattak. Épen e miatt a megnyitási ünnep is, nem az alagutban, hanem egy szomszéd városban fog megtartatni.

Ez óriás müvel Európa közlekedési hálózatában uj csomó pont van alkotva. Évezredeken keresztül fogja az e korszak tetterejét hirdetni. Mig a korábbi időkben az Alpokat mint egy roppant hegylánczot fogták fel, melyben a szorosok mint bemetszések voltak tekinthetők, e nézet ma már megváltozott.

A modern földirat megállapitotta, hogy a népek e nagy választó fala inkább nagyobb számu hegytömbökből áll, melyek, számra mintegy 35-en, éles folyam és hegyszoros-vonalak által vannak elkülönitve. Ezeken keresztül nyomult eddig az emberi forgalom, mely szorgosan fölkereste az alacsonyabb választó vonalakat, az egyes massiv hegytestek közt, s hidak és utak által járhatókká tette azokat. — Azt lehet mondani, hogy közép Európa valamennyi vasuti vonala, mely dél felé megy, e három vasut felé irányul most: a cenisihez, a gotthardihoz és Brennerhez. E három ut közép Európát, a mennyiben Olaszországgal érintkezik, három nagy kereskedelmi területre osztja, melyek ha határaikon össze folynak is, nagyban és egészben e három vasutra lesznek utalva. A gotthardihoz fog tartozni egész nyugati Németország és az északi Franczia ország, tehát a Rajna, a Maas és a Schelde melletti gazdag iparterületek, szintugy a távol Anglia is, mely az olasz postát nem sokára Szt.-Gotthárdon keresztül fogja kapni.

Az osztrák Brennerre nézve e területek ezentul elvesznek, s Trieszt sőt Velencze is forgalmuk egy részét kénytelenek lesznek Szt.-Gotthárdnak átadni. Épen ezért a bécsi lapok meglehetős vegyes érzelmekkel tekintenek az uj alagut megnyitására s nagy hajlandoságot mutatnak, hogy annak világforgalmi jelentőségét kétségbe vonják.

Az Alpoktól délre Genua mérhetetlen hasznot fog e müből vonni, mert a gotthárdi vonal e városnál érinti a földközi tengert, s igy Genua, mint kikötő hatalmas versenytársa leend Marseillenek és Havre de Gracenak, melyek forgalmi területöket eddig Svájczba és nyugati Németországba mélyen benyujtották.

Meglepő összetalálkozása az eseményeknek, hogy ugyanazon napokban, midőn Svajcz, Német- és Olaszország e vállalatot annyi áldozattal és erőködéssel végrehajtották, egy bár sokkal kisebbszerü, de csaknem ily fontosságu vállalat közeleg kivitelihez, mely mint amaz Olasz- és Németországot, ugy ez Franczia országot és Ausztriát fogja egymáshoz közelebb hozni. Az Arlberg-vasut és alagut ez, melynél, szintugy, mint a gotthardinál Svájcz lesz az összekötő semleges terület. Könnyen felismerhetni itt a fejlődés láncz olatának összefüggését, mely a modern kultura nagy korszakalkotó eseményeit az egész világon át összeköti. Épen ugy egy uj korszak kezdetét jelenthetik ezek, mint az egymásután következő fölfedezések a 15-ik század végén és a 16-ik elején. Mint akkor az indiai tengeri ut fölfedezése a világkereskedelmet uj pályákba irányitotta, — ugy történt ez 1869-ben a szuezi csatorna megnyitásakor. — Ehhez járult mindjárt a következő évben Franczia- és Olaszországnak a montcenisi alagut által való összeköttetése. Ez adta meg az inditást a gotthardi alagut kiépitésére, s ha az Arlberg vasut is készen lesz, uj ut nyilik evvel nyugati Európának kelet felé. S hova fordul ismét a jövőbe irányzott tekintet? Oly tervezésekre, melyek ma még ép oly mesésen hangzanak, mint évtizedekkel ezelőtt a szuezi földszoros átmetszése, a Mont-Cenis vagy a Szt.-Gotthard átfurása.

Dovernél és Calaisnál a mérnökök már készülődnek azon akna megásására, melyből az Angol- és Franczia ország közti összeköttetést létesiteni remélik. Sha panamai földszorosról az a hir jön, hogy a modern Hercules, ki első munkáját Szueznél elvégezte, nem riad vissza meginditani a munkálatokat az Atlanti és Csöndes tenger összekötésére. Sajátszerü összetalálkozása a történelem folyamának! Panama keleti partjaitól a Csöndes tengerig a fölfedezések korszakában is a legmerészebb kutató Numez de Balboa nyomult előre. Igy halad az emberiség győzelemről győzelemre, hóditásról hóditásra tovább, bár életével és vérével kell is megfizetnie, vagy a szellem fegyvereivel s a munka harczával kiküzdenie. Eljön azonban az idő, mikor e haladás nem hullaboritott csatatéreken, hanem a békés munka és szabad kutatás mezején át veendi utját.

187

hullanak. Kőszegen és Körmenden mozgalom indult meg zsidó ellenes egyletek alakitására. A nevezett városokban falragaszokon hivatik föl a közönség az alakitandó egyletekben való részvételre. Mint halljuk, a budapesti egyetemen (a jogászság közt) szintén sok párthive van a rumi képviselőnek. Ezek most feliratot fognak hozzá intézni, kijelentvén, hogy eszméit pártolják, s törekvéseinek sikert óhajtanak. A feliratra már eddig 60 aláirás van.

— A kézdi-vásárhelyi függetlenségi kör megalakulásáról a következőket jelentik nekünk: A helybeli függetlenségi kör a városház nagytermében febr. 22-én tartotta meg alakuló közgyülését. Az eleve kitüzött időben majdnem zsufolyásig megtelt a nagy terem polgárokkal, a város értelmisége különösen igen nagy számmal volt képviselve. Horváth Ignácz volt 1848—49-ki honvédezredes, ki a kör elnökének is megválasztatott, és Bartos Károly jeles tehetségü fiatal ügyvéd, alapos, szivhez szóló beszédeikkel a hallgatóságot kitörő lelkesedésre ragadták. A kör mintegy 200 rendes, beiratkozott tagból áll. A főispán, kir. ügyész s más apróbb-nagyobb potentátok zokon vették a pártalakulást s most azon törekesznek, hogy a tényeket eltagadják, s a kör jelentőségét kisebbitség. Márczius 14-ik napját mi is megünnepeljük. Hallomás szerint ezen ünnepélyen, ifj. Kovács D. városi pénztárnok, a szabadság és függetlenség bátor harczosa fog egy alkalmi felolvasást tartani.

— Reformatus tanitó mint kath. hitoktató. B.-Gyarmatról irják nekünk a következőket: A b.-gyarmati állami ellemi iskolában az 1879/80. évi tanév kezdetén, a r. kath. vallásu növendékeknek, — egyébb e tárgyra alkalmatos tanár hiányában — a vallástant egy reformatus vallásu tanitó tanitotta Nógrád megye közigazgatási bizottsága ezen intézkedést anomaliának tekintvén, a r. kath. vallástannak reformatus tanár által való tanitását beszüntette. A nevezett iskola gondnoksága, a tanfelügyelőség és a közigazgatási bizottság, ennek következtében feliratot intézett a közoktatásügyi miniszter urhoz, és az esztergomi érsekhez, különösen ez utobbitól kérve, a gyors intézkedést, egy vallástanitó kirendelése iránt. A kérvény hónapok előtt nyujtatott be az érsekhez, ki azonban mind a mai napig mit sem válaszolt, minek következtében, az emlitett iskola növendékei, hitoktatásban hónapok óta nem részesülnek.

— Rejtélyes eset. Udvard községből irják nekünk: F. hó 28-án az itteni róm. kath. templomban a szokásos mise megtartása után, midőn már mind kimentek, három nő kivételével a misét hallgatók, egy idegen községbeli nő uriasan öltözve arczát kendővel teljesen elfödve, ment be a templomba s egyenest az első székben foglalt helyet, hol letérdelvén, imádkozott. Kis idő mulva azonban fölkelt s eltávozott anélkül, hogy a még bent levők figyelmét magára vonta volna. Midőn a templomból távozott, egy gyönge sikoltás jobban gyermeki sirás ütötte meg a bent levők füleit, kik most már gyanut táplálva, oda mentek, honnét az idegen nő távozott, s nem kis meglepetésükre egy 6 vagy 7 hetes gyermeket vánkosba csavarva találtak, a kis gyermek ruházatáról gondoskodott az édes anya, mert a pólába 5 ing és több ily aprólékos fehérnemü is találtatott. Az illető megtalálók kisiettek a nőt feltalálandók; de az eltünt nyomtalanul. A kis gyermek most már a községi birónál van és marad addig, mig vagy az eltünt nő megtaláltatik, vagy további fentartásáról másként nem gondoskodnak. Az idegen nő, kit szakácsnénak mondanak, ez esetet megelőző napon délután egy községi lakosnál éji szállást kért, igérve a szállásadásért jó dijt, de az elutasitá őt.

— Egy 20 tagból álló küldöttség tisztelgett ma Lengyeltótiból Pauler igazságügyminiszternél. A küldöttek Lengyeltóthi községnek telekkönyvvel leendő ellátását kérelmezték. A küldöttséget bemutatván Szalay országgy. képviselő, Dr. Ritinger előadta a kérelmet, melyre Pauler miniszter ur helyeslőleg felelt, igérvén a kérelem elintézését. Ezután Kozma kir. főügyésznél mint somogymegyei volt birtokosnál tisztelgett a küldöttség.

— Halálozások, Kendeffy Farkasné kőröstarcsai Veér Rozalia asszony élete 73-ik évében febr. 20-án Kolozsvárt elhunyt. — Badalóról gyászlapot küldtek be hozzánk, mely jelenti, hogy Kovács János ottani ref. lelkész, s a beregi ref. egyházmegye nyugalomba vonult esperese febr 27-én meghalt. — Sánta Antonia az angol apácza kisasszonyok intézetének tagja febr. 28-án 49 éves korában elhunyt. Holnap temetik a zárdaépületből lipót-utcza 9 sz. Béke poraikra!

— Izsó Miklós siremlékének felállitása végett az irók és müvészek köre és az orsz. képzőmüvészeti társaság közös bizottságot küldött ki, mely tegnap délután tartotta alakuló ülését. Elnökké Than Mór, jegyzővé György Aladár választatott. A siremlék tervrajzának és esetleges költségvetésének elkészitésére Huszár Adolf és Pártos Gyula kérettek fel. Huszár megigérte, hogy nagy müvésztársának emlékéhez az arczképmedaillont ingyen elkésziti s a mü felügyeletét is magára vállalja. A szobor valószinüleg sóskuti homokkőből fog készittetni. A szükséges összeg fedezésére a bizottság aláirási iveket fog kibocsátani.

— Az áradás. A fővárosi szükebb bizottság ma d. e. 10 órakor Kada alpolgármester elnöklete alatt ülésre gyült össze a Duna fenyegető állása következtében szükségessé váló intézkedésekről tanácskozandó. A tagok igen nagy számmal jelentek meg. Elnök az ülést megnyitván, utalt a figyelés és őrködés szükségére s javaslatba hozta, hogy addig, mig a kétes helyzet tart, a végrehajtó bizottság naponta d. u. 4 órakor jöjjön össze, hogy mind a vizállás csökkenése esetére, mind akkor, ha a veszély növekednék, megtehesse a megkivántató intézkedéseket, s esetleg a permanencziát is kimondhassa. Ez inditvány elfogadtatván, elnök bejelentettte továbbá, hogy a mérnöki hivatal tegnap éjjel óta állandó éji felügyeletet tart, s ma éjjel már minden szivattyu állomáshoz ki lesz rendelve egy gépész, meg egy fütő, s az anyag is össze van hordva, s igy rohamos vizemelkedés esetén a szivattyukat rögtön használatba lehet venni. Jelenté még elnök, hogy az óbudai ideiglenes védtöltés elkészült. A házilagos épités oly sikeres volt, hogy a rászánt 5000 frtból nem 23, hanem részben 25, részben 26 lábnyira lehetett feltölteni. Ó-Buda már magas vizállásig érezheti magát biztosan. A régebben megrendelt 20 ponton elkészült Schlicknél, csak második festésük van hátra, de most is használhatók, ha a szükség ugy kivánja. — Pozsonyból érkezett jelentések szerint a veszély ott már elmult; a városon aluli torlat szétmállott s a Duna most egész szélességében zajlik. A viz rohamosan apad; tegnap este 1 óra alatt 1 metert apadt. Gönyőnél a jég tegnap szintén megindult. A mint Komáromból távirják Krieg osztályépitészeti felügyelő Zsák és Wolfarth főmérnökök társaságában megszemlélte a Szőny mellett levő jégtorlaszt. E hatalmas jégtorlasz egy dunai sziget felső csucsánál talált támpontot a képződésre, mindazonáltal ez idő szerint a szemle eredményeként remélhető, hogy mivel a jég észrevehetőleg porhanyul, a Szőny melletti torlaszra ott általában véve sekély Duna valamivel mélyebb középmedrében le fog zajlani s helyet fog adni a felülről jövő jégzajlás lefolyására is.

— Leány rablás. Az általunk már emlitett leányrablásról a K.-t még a következő részleteket jelenti: Görgény Libánfalva községében Martin József és Pap Juon szávini odavaló Todorán Szávéta nevü 14 éves hajadon leányt a folyó hó 23-án akkor a midőn a leány mostoha atyjával szánon ment volna haza felé — a szánról erőszakkal lehuzták s bevitték előbb nevezett Martin Józsefhez, a ki a leányt mindaddig magánál tartotta, mig a járási szolgabirótól csendőri segély nem küldetett s még akkor sem akarta szabadon bocsátani, mig a csendőrök lövésre készen nem voltak. Ezalatt 14 óra telt el. A csendőrök a leányt kiszabadították s nevezett két rablót elfogva a járási szolgabirósághoz bekisérték. A rablók tettöket makacsul tagadják, de a leány ennek mostoha atyja és gyámja s 3 tanu bizonyitja, hogy a leányt erőszakkal huzták le a szánról s midőn a leány kiadását a gyám s szülői követelték, Mártin József azt megtagadta. Ezalatt — Mártin József felesége oda hivta azt a legényt, a ki számára a leányt elrabolták s kényszeritette ezt visszaadni. Leányrablás ezen román falukon a farsangon már 3-szor történt s csaknem mind a g.-keletieknél. Megjegyzésre méltó, hogy a többi román falukban ily eset nem fordul elő, csak mindig ebben az egyben.

Rövid hirek. Crémieux emlékére a helybeli izr. hitközség ma délben gyászisteni tiszteletet tartott a nagy templomban. Az ünnepélyen szép számu közönség volt jelen. A gyászbeszédet Kohn főrabbi mondotta. — **Szenográdon**, mint nekünk onnét irják, Orecu István egy Micsján János nevü szolgát, állitólag lopáson kapván, annyira megvert, hogy Micsján a szenvedett sérülések következtében meghalt. Az agyonvertnek holttestét, noha Szenográdon pap, káplán és kántor is van, faládában egyházi szertartás nélkül vitték ki a temetőbe, hol a biró mondott fölötte imát. — **A Deák siremlék bizottság** ma délben ülést tartott, melyben Lipthay b, elnök néhány jelentése vétetett tudomásul, ezek közt az épitési bizottság jelentése, melyben jelenti, hogyha az időjárás engedi, april hóban ismét hozzá fognak a munkához és folytatják a siremlék épitését.

—

A hivatalos lapból. Kitüntetések. A király Ullmann Károly budapesti nagykereskedőnek sok évi közhasznu müködése közben szerzett kiváló érdemei elismeréseül a III. oszt. vaskorona rendet, Ipolyi-Stummer Arnold beszterczebányai püspöknek mint az I. oszt. vaskorona-rend birtokosának a valóságos belső titkos tanácsosi méltóságot adományozta.

Vásárügy. A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy az Ugocsamegye területéhez tartozó Salánk községben évenkint május 25-ét magában foglaló hétnek szerda és csütörtök napjára engedélyezett országos vásár ez évben kivételesen május 19. és 20. napján tartassék meg.

Egyletek. Az egri korcsolyázó-egylet, a malaczkai Eintracht társalgó-egylet, a torontálmegyei községi és körjegyzők-egylete és a munkácsvidéki müpártoló egylet alapszabályai megerősittettek.

Ujposta. Vingárd alsó-fehérmegyei községben márcz. hó 1-én uj postahivatal lép életbe. Kézbesitési kerülétét: Berve, Ó-Girbó, Spring és Vingárd képezendik.

Egyletek, társulatok.

— A budapesti 1848—49. honvédegylet a testvér buda- és ó-budai egyletekkel egyesülés végett ma d. e. tartotta a megyeház nagytermében közgyülését Schneider Antal elnöklete alatt. Az egylet titkára Mikár Zsigmond felolvassa az 1877. november 4-én tartott közgyülés jegyzőkönyvét, mely után jelentés tétetett a legutóbbi, azaz tavaly, oktober 12-kén megtartott orsz. honvédgyülésről. A főváros két egyletéhez tartozó 1848—49-iki 62. honvéd beadványa képezte a közgyülés legérdekesebb tárgyát. A kérvény a következő: „Fájdalmasan tapasztaltatván, hogy a budapesti honvédegylet, melynek a vidéki társegyletek előtt lelkesitő példával világitó fáklyaként kellene elöljárnia, tétlenül a semmit tevés örvényében tetszhalottként szenved: hogy e bajon segitve legyen, s ez iránt a módozatok megbeszéltethessenek, sőt czélirányos rendszabályok hozathassanak, — alólirottak ezennel felkérjük az elnök urat a választmánynyal egyetemben, hogy egyletünk alapszabályai értelmében rendkivüli közgyülést még ez évben s ha lehet minél előbb összehivni és megtartani méltóztassanak. Tanácskozási és elintézendő tárgyakul a következőket jeleljük ki. 1) A vál. f. 1879. évi eljárása intékedésének, jelentésének, továbbá ugyanazon évben tartott ülései valamint a közgyülés jegyzőkönyveinek megvizsgálása. 2) Ha szükséges uj választások eszközlése. 3) Az egylet tekintélyének felemelését czélzó módozatok. 4. Az egylet szegény elnyomorodott tagjainak gyámolitása. 5. Az ügyvitelre szükséges némi pénzalapnak eszközlése. 6. Az egyleti alapszabályok kinyomatása. 7. A honvéd egyletekkel való solidáris érintkezés. 8. Gondoskodás arról, hogy elhunyt honvédek a budapesti kórházakból ezentul nyomorult és mindenkitől elhagyott módon ne jussanak a földbe. 9. Tanácskozás a fölött, hogy a főv. két honvédegylete hivatatásához hépest miként lenne egyesithető. 10. Különösen azon törekvésnek kifejezése, hogy az 1848—49-ki honvédek erkölcsi elismerése országgyülésileg foganatosittassék." Ezek kapcsában felolvastatott a közp. választmány véleménye, mely után Bócz s mások szólottak a tárgyhoz. A közgyülés végül Bellágh tapintatos felszólalása után határozatilag kimondja, hogy a Buda és ó-budai testvér egyletek csatlakozását örömmel fogadja, — az egyletek kebelében eddig lefolytakért semminemü felelősséget nem vállal, s hogy a honvéd emlékszoborra gyüjtött pénzeket át nem veendi, minthogy hatáskörébe nem tartozik s erről az azt eddig kezelő bizottság a központi választmánynak számoljon be, hogy az alapszabályok módositása s a tisztikar megválasztása végett márczius havában közgyülést tart, s ugyanakkor tárgyalja a 62 aláirással beadott fenti kérvényt is.

— A budapest-józsefvárosi kisdedóvó-egylet márczius hó 7-én, délelőtti 10 órakor, a Mária-utczai intézetben tartja rendes közgyülését, melynek főbb tárgyai a következők lesznek: Évi jelentés, zárszámadás, tisztujitás stb.

— Az I. magyar általános tisztviselők egylete, mint szövetkezett ma d. e. 9 órakor tartotta a budai főreáltanodában Gombos min. tanácsos elnöklete alatt rendes évi közgyülését. A felolvasott jelentés szerint az egyletnek van az év végével 1235 tagja, 2727 frt tagilletékkel. E szerint tehát a m. évben a tagok száma 105-tel az üzleti részek száma 486-tal szaporodott. A kimutott 2727 tagilletéknek 136,350 frt részvénytőke felel meg, a melyből azonban 11,095 frt 17 kr. még az ujonnan belépett tagok által nem fizetetett be. Az adott kölcsönök számlája a kezdeti álladékot 172,170 frt 75 krral, a végálladékot pedig 208,748 frt 43 krral mutatja; emelkedett tehát 36,577 frt 68 krral. A tagok által takarékbetételkép elhelyezett összeg az év kezdetén 30535 frt 50 kr, az év végén pedig 58483 frt 50 kr, tehát szaporodott 27945 forinttal. A lefolyt év üzleti nyereménye 12933 frt 18 kr, melyből a tagilletmények után járó 5%-tóli kamati levonása (5495 frt 73 kr) és a tartalékalap javadalmazására a fenmaradt (7437 frt 45 kr) 5%-tólijának (371 frt 85 krnak) levonása után tiszta nyeremény 7065 frt 60 kr marad. A felolvasott jelentés után a bizottságnak a felmentvény megadatott s a közgyülés az alapszabályok módositására tért át, mi a beadott javaslat szerint csekély módositással történt meg. Ezután a lelépett felügyelő bizottságba megválasztattak: Mihálik Gedeon, Petkó István és Néger Rudolf s még póttagokkul: Kuhn Mátyás, Barssy Adolf és Horn Géza.

— A pesti izr. hitközség ma délelőtt Neuwelt Armin választmányi elnök vezetése alatt rendes évi közgyülést tartott. Az évi jelentés előterjesztetvén, kitünik abból, hogy a hitközség messzire menő müvelődési és jótékonysági tevékenységet fejtett ki. Iskoláiban 1195 tanuló nyer oktatást, még pedig 703 ingyen oktatásban részesült s ezek közül 362 könyveket és ruházatot is ingyen kapott. Kiházasitásokra 4370 frt adományoztatott; a hitköz. házaiban 620 beteg ápoltatott, még pedig ezek közul 501 ingyen és ezen felül vallásküllönbség nélkül 3660 járó beteg gyógykezeltetett. A fi-árvaházban 47 bennlakó, 19 künnlakó árva van. A nyugdijintézetben 67502 frt osztatott ki nyugdij és segélyképen. A süketnéma intézet müködésére a jelentés azért nem terjeszkedik ki, mert arról önálló nyilvános jelentés tétetik. — Egészben 192.997 frt 62 kr. kiadást, 190,828 frt 34 kr bevételt mutat a költségvetés, tehát a hiány csak 2,169 frt 28 kr. Előterjesztetett az 1879-ik évi zárszámadás és az 1880-iki előirányzat, melyek elfogadtatván, a fedezetlenül maradó összeg 4,746 frtra rug. Ezután a számvizsgáló bizottság és a még később megejtendő választmány választása alkalmára 10 tagból álló szavazatszedő küldöttség választatott még meg s a közgyülés véget ért.

— Az orsz. középt. tanáregyesület I. szakosztálya kedden, már-z. 2 d. u. 5 órakor a felsőb leányiskola helyiségében (Józseftér) szakosztályi ülést tart. Tárgyak: 1. A franczia nyelv tanitása reáliskoláinkban, Palóczy Lipóttól.
2. „Schakespeare mesék" ismertetése. Leitner Lajostól.

— Az „Eötvös" betegsegélyző- és temetkezési-egylet márczius hó 13-án a Hungária szálló disztermében zártkörü tánczvigalmat rendez.

Fővárosi ügyek.

— A lipótvárosi II-ik adókivető bizottság holnap hétfőn márczius 1 jén a lipótvárosi 254—256. régi telekkönyvi házszámok alatt lakó felek III. oszt. kereseti adólajstromát tárgyalja.

Törvényszéki csarnok.

— Egy kalandor életéből. A budapesti IV.—X. ker. büntető járásbiróság ma tárgyalta Putkammer Vilmos bünügyét. Nevezett a biróság félrevezetése és korcsma adósságok miatt került a vádlottak padjára, mint különös végpontra kalandteljes életében. Puttkammer 39 éves, Stralsundban született, a berlini és kulmi kadettiskolát végezte; hadnagy lett, s ezután ezredétől megválva, Pomerániába ment gazdaságot tanulni. Magas családból való, rokonságban áll a Bismarck nejével és a német kultusminiszter: Puttkammerrel. 1869-ben török szolgálatba lépett, a hol 1875-ig szolgált, mint őrmester. E török ezredbe volt beosztva a Bem-féle lengyel legió, de innen a tisztek, a Puttkammer is, kiléptek a török tisztek miatt. Azután Romániában volt lovászmester, s később az angol laptudósitó hivatalnál nyert alkalmazást, s a „Times"-nek volt futárja 1878-ban. Innen Oroszországba ment, de ott nem kapott alkalmazást. Uti költségeit a konzulátusoktól, s részint anyjától (egy főhadnagy özvegye) kapta. — Azután Németországba ment, a honnan Budapestet látogata meg, s a „London" szállóban lakott. Ekkor már semmi segélyt nem kapott, hanem hol kórházakban, hol szállókban lakott, s nagy kontókat hagyott hátra. Szinházakba páholy-jegyeket vétetett a pinczérekkel, ivott-evett nagy urasan, s különféle jó hangzásu nevek alatt. Végre elcsipték, s a járásbiróság 14 napi fogságra itélte. Vádlott megnyugodott az itéletben.

KÖZGAZDASÁG.

Budapesti áru- és értéktőzsde.

Gabnatőzsde.

— febr. 29.

Buza ma gyengén s többnyire alárendelt minőségü kináltatott. Eladók az árakat fel akarták emelni, de malmok ellentállottak, miért is csak mintegy 7000 mm. adatott el változatlan, de szilárd árakon. Eladatott:

Buza. Tiszavidéki 200 mm. 76 k. 14.40 frt, 200 mm. 76.3 k. 14 frt hibás, 600 mm. 75.2 k. 14.15 frt, 250 mm. 14.10 frt régivel kevert, 200 mm. 14.10 frt régivel kevert.

Pestvidéki 1500 mm. 16.3 k. 14.30 frt, 200 mm. 78 k, 300 mm. 77 k. 14.45 frt, 100 mm. 76 k. 13.80 frt dohos.

Bánáti: 600 mm. 74 k. 14 frt, 200 mm, 74 k. 14.10 frt. 100 mm. 74.5 k. 14.10 frt, 500 mm. 14.14 frt.

Mind 3 hóra adatott el.

Rozs és egyébb gabnanemü kevés került piaczra és a forgalom szilárd irány és árak mellett jelentéktelen maradt. Eladatott:

Rozs 300 mm. 11 frt, 270 mm. 10.97½ forint.

Árpa, takarmányáru 300 mm. 8.22½.
Zab 100 mm. 7.75 frt, 250 mm. 7.60.
Mind készpénz mellett.

Határidőüzlet. Buza tavaszra 2½ krral csökkent, tengeri változatlan maradt, ellenben zab 7½ krral szilárdabb.

Eladatott:

Szokványbuza tavaszra 5000 mm. 14.35 frt, 2500 mm. 14.40.

Bánáti tengeri május—juniusra 2100 mm. 9 forint.

Zab tavaszra 1400 mm. 7.67 frt, 1400 mm. 7 frt 70 kr.

Jegyeztetett:
Szokványbuza tavaszra 14.38—14.42.
Tengeri máj.—juniusra 9.02½—9.05.
Zab tavaszra 7.67½—7.70.

Értéktőzsde.

— Magán forgalom. —

A mai üzlet nem birt nagyobb jelentőséggel, vevők tartózkodók maradtak és csak néhány kötés jött létre.

Osztrák hitelrészvény 304.30-on indult meg, javult 304.45-ig, gyengült 304.20-ig és zárul lanyhány 304-en.

Magyar aranyjáradék 101—101.15-ön vásároltatott és zárul 101.10. Drasche téglagyár 121-en vásároltatott, maradt 120.70 pénz.
Sóskuti kőbányarészvény 42-őn köttetett.
Magyar hitel 283.25 pénz.
Egyéb kötés nem fordult elő.

—

Az országos magyar gazdasági egyesület ma tartá választmányi havi ülését **Korizmics** László elnöklete alatt.

Az ülés tárgya a mult évi költségvetésrőli számadás és a jövő évi költségvetés megállapitása volt, de mielőtt ebbe bocsátkozott volna a választmány, **titkár** bejelenti az ujonnan belépett tagokat és előterjeszti a nagy-atádi (Somogy megye) gazdasági kör 3000 frtos alapitványáról szóló oklevelet, a mely szerint ez összeg kamataiból a gazdasági egyesület istvántelki intézetében tanuló, s a nagy-atádi járásban született egy árva fiunak osztassék ki évi ösztöndij. **Elnök** meleg hangon mond köszönetet Széchenyi Pál grófnak, mint a nevezett gazdasági kör elnökének a kör nemes szivü adományáért, s kifejezést ad azon óhajának, hogy vajha minden gazdasági egyesület hasonló eljárással támogatná az országos egyesület törekvéseit a gazdasági nevelés terén.

Felolvastattak ezután a mult évi számadások, a melyek szerint a bevétel 32.581 frt 32 kr, a kiadás 32.525 frt 10 kr, s a maradvány 56 frt 32 krt tett ki. A jövő 1880-ik évi költség-előirányzatba bevételkép fölvétetett: 41.340 frt 57 kr; kiadás 40.301 frt 89½ kr, maradványul 1038 frt 67½ kr. Az egyesület e szerint a mult évben sikert mutatott fel müködésében, mert a terheket apasztotta, s igy a jövő költségvetésből nagyobb megtakaritást volt képes eszközölhetni. — A mult évi számadásokra **Mórócz** István titkárnak, a ki a pénztárt is kezelte, megadatott a fölmentvény, s a jövő évi előirányzat azzal fogadtatott el, hogy a maradvány a még fennálló teher lerovására fog forditattni. A mily örvendetes e körülmény, annyira kivánatos a tagok illetékeinek pontos befizetése. Örömmel konstatálható egyébiránt, hogy olyan téren is, a hol áldozatot szokott hozni az egyesület, ma már javulási lendület tapasztalható; igy az enquették költségeit fedezik az adományok igy (Lónyay G. Hajós J. és Schossberger 100—100 frtot adtak.) A kertészeti lapok is megélhet már jövedelméből stb.

Elnök inditványára **Mórócz** titkárnak, a pénztár vezetéséért évi 300 frt pótlékot szavazott meg a választmány. **Bujanovich** Sándor, a magyar gazdatisztek orsz. segély-egyletének választmányi elnöke kéri az egyesületet, hogy ideiglenesen engedjen át egy helyiséget a Köztelken a nevezett egyesület használatára. Megadatott. — A földmivelési minisztér leiratai az ország különböző részein tett gazdasági kisérletek tárgyában, tudomásul vétettek, ugy a többi leiratok, beadványok és előterjesztések is, a melyek tudomásul vétele után a megfelelő szakosztályoknak adattak ki jelentéstétel végett.

A választmány mai határozatai a közgyülés elé lesznek terjesztendők, a mely f. hó 14-én d. e: 11 órára tüzetett ki.

—

Közgyülések.

⁂ **A pesti hazai első takarékpénztári egyesület**, hazánk első intézete, f. é. márczius hó 2-án d. u. 3 órakor fogja XL. közgyülését megtartani. A lefolyt év folyamán ezen intézet jótékony czélokra 32.632 frtot áldozott. Mint az igazgatóság jelentéséből kivettük, a tiszta jövedelem 798,892 frt 54 krt teszen és osztalékul egy részvényre á 225 frt és pedig akkor, midőn a tartalék alapra a a szabályszerü 10%-on vagy is 79,880 frt 25 kron felül 37,014 frt 94 kr csatoltatni inditványoztatik. Ezen eredmény elérésében az igazgatóság tapintatos, üzletszerü solid eljárása a legfőbb tényező.

⁂ **A Lipót takarék- és hitelegyesület** ma d. e. 10 órakor Zeidler József elnöklete alatt megtartá rendes közgyülését. Az igazgatóság jelentéséből kivesszük, hogy a tiszta nyeremény 932 frt 69 kr, ebből a tartalékalapra 55 frt 96 krt, az 50 frtos részvényekre pedig a 6% kamatozásnak megfelőleg osztalékul 899 frt 65 krt inditványoz az igazgatóság szétosztandónak. A maradó 33 frt, 4 frt pedig a jövő évi nyeremény és veszteség számlára iratik. Ezen jelentés tudomásul vételik és az igazgatóságnak megadatik a felmentvény. A közgyülés az igazgatóságnak Henselmann inditványához képest megadja a felhatalmazást a tárcza-hitel nyitására és a lombard üzletre, ha még 600 uj részletre a jegyzés megtörténik.

Az igazgatóságba Zeidler József vonakodása daczára ujból megválasztatott elnöknek, ezen kivül megválasztattak Kohn Ignácz igazgatónak, Löffelmann, id. Krauss R. és Hirsch Antal, a felügyelő-bizottságba May Lajos, Klein János, Schmolbach S., Weigl Samu és Keil Ferencz.

Ezzel a közgyülés véget ért.

⁂ **Az ujlaki tégla és mészégető részvénytársaság** ma d. e. 11 órakor Andorfy Károly elnöklete alatt megtartá rendes közgyülését. A igazgatósági és felügyelő bizottság jelentései felolvastatván kitünik, hogy az 1879. évi tiszta nyeremény a mult évi 321 frt 12 krnyi áthozattal 7998 frt 79 krt teszen; miből 1565 darab részvény után osztalékul 7825 frt kiosztása inditványoztatik vagy részvényenként 5 frt. A maradvány pedig a folyó év nyeremény és veszteség számlájára iratni javasoltatik. Az igazgatóság javaslatai a közgyülés által tudomásul vétetik és részére a felmentvény megadatik. Az igazgatóság a Prohászka-féle telek megvételét illető inditványa dr. Barruch által ajánlott módositással, hogy a vételről a közgyülésnek jelentést tegyen — elfogadtatott.

⁂ **A budai hegyipálya** részvénytársaság ma d. e. 10 órakor tartotta rendes évi közgyülését dr. Országh Sándor elnöklete alatt. A felolvasott évi jelentésből a következőket emeljük ki: lefolyt X. üzletév mérlege 9212 frt 36 kr nyereményt mutat, ebből a törlesztési alapra 1500 frt, az igazgatóság és üzletvezető jutaléka 1150 frt s Massányi üzletvezető részére jutalomként 300 frt levonatván, marad tiszta nyeremény 6262 frt 36 kr, melyből a forgalomban levő 984 db részvény után 6 frt azaz 5904 frt kifizettetett, mig a fenmaradott 358 frt 36 kr a f. üzleti áv javára iratott. A társaság ez évben uj épitkezésekre s javitásokra 7513 frt 83 krt forditott. Ezzel kapcsolatban nyert a társaság 10 évi hosszabbitást a pályabirtokra. Tekintettel ezen meghosszabbitásra az alapszabályok némely pontozata módosittatott.

—

Vegyes közlemények.

⁂ **Az osztrák államvasut** annak idejében — a mint ezt már akkor jeleztük volt — a kivánt elkülönitett magyar forgalmi igazgatóság, valamint más egyéb függőben levő ügyek — igy nevezetesen a szerb vasuti csatlakozás tárgyában terjedelmes beadványt intézett volt a közlekedési miniszterhez. — Miután a magyar kormány hajlandó az államvasut részéről a felállitandó magyar forgalmi igazgatóság ügyében tett mostani ajánlatokat elfogadni, az osztrák államvasut igazgatósága, mint a „B. C." irja, elhatározta, hogy minden kellő előkészületet megtesz arra, hogy a budapesti elkülönitett forgalmi igazgatóság ápril 1-én, legkésőbb azonban május 1-én életbe léphessen. — A többi kérdések iránti tárgyalások márczius hava folyamában fognak Budapesten végbemenni.

⁂ **Az Aradtól Makón át Szőregig és Lőkösházától Battonyáig tervezett** helyi érdekü vasutak iránt az engedélyt kérőkkel tegnapelőtt tartatott meg a közlekedési miniszteriumban az előleges engedélyezési tárgyalás, mely alkalommal a V. és k. k. értesülése szerint konstatáltatott, hogy az aradmakói és lőkősháza-battonyai vonalak kiépitése ellen vasutpolitikai szempontból kifogás fenn nem forog, miután egyátalán nem tarthatni attól, hogy a helyi érdekek kielégitésére épitendő ezen vonalak utján a forgalom az első erdélyi és tiszai vasutakról eltereltessék.

⁂ **A vaskapu szabályozása**, Az osztrák-magyar konferenczia összeülése a vaskapu szabályozása modalitásainak megállapitása tárgyában, ismét halasztást szenved. Az öreg „Presse" ugyanis arról értesült, hogy Péchy közlekedésügyi miniszter a bizottság illetékességét a minimumra akarja leszállitani. Péchy ugyanis azt mondja, hogy a bizottság szavazhat ugyan az ügy müszaki részét illetőleg, de az, vajjon a keresztülvitel pályázat utján történjék-e, vagy Magyarország veszi-e kezébe saját regiejében, az teljesen Magyarországtól függ, melyet a szabályozott terület felett egyedül illet meg a feügyelet, mivel a szabályozás kiadásait is egyedül Magyarország fedezi. Az idézett bécsi lap reményli, hogy az osztrák kormány erélyének sikerül Péchyt hallatlan követeléseinek visszavonására birni és — sajnos, de mi is azt hisszük, hogy a bécsi lap reményében alig fog csalatkozni.

* **A magyar földhitelintézet záloglevelei.** Sorshuzási jegyzéke a magyar földhitelintézet 194,880 frt érczértékü zálogleveleinek, melyek az 1880. évi február 28-án a kormánybiztos és két felügyelő-bizottsági tag jelenlétében nyilvánosan végbement XIV-ik kisorsolás alkalmával kihuzattak: 146 drb **1200** forintos: 13 18 77 83 90 94 137 141 156
185 197 203 211 220 228 248 249 260 262 267
296 338 340 354 356 366 376 382 406 432 444
464 506 509 533 536 577 599 630 638 639 654
663 667 672 681 706 719 783 785 796 800 809
826 840 850 866 867 868 881 1246 1306 1390
1482 1661 1687 1747 1771 1851 1859 1866 1883
1901 1909 1945 1956 1985 1993 2000 2031 2102
2130 2148 2174 2221 2240 2320 2321 2355 2376
2403 2425 2435 2448 2450 2451 2473 2480 2486
2512 2533 2535 2553 2571 2621 2665 2685 2756
2781 2847 2948 2960 3022 3043 3078 3105 3122
3131 3203 3249 3259 3267 3311 3318 3321 3338
3348 3909 4864 5471 5580 5856 6371 6715 6740
6951 7058 7123 7276 7474 7477 7558 7570 7643
7920 8491,

164 darab **120** forintos. 82 261 302 410
445 497 694 746 748 880 998 1542 1765 1786
1804 1805 1826 1830 1841 1845 1854 1873
1897 1957 1972 1980 1986 1997 2083 2182 2333
2336 2340 2354 2373 2401 2421 2462 2472
2526 2540 2574 2602 2622 2671 2715 2781
2793 2808 2953 2968 3079 3113 3168 3172
3192 3201 3206 3320 3236 3239 3314 3428
3434 3459 3470 3614 3627 3785 3829 3879
3900 3928 3953 3972 4018 4045 4055 4159
4242 4513 4540 4667 4754 4815 4909 4916 4947
4964 5005 5026 5089 5145 5285 5389
5415 5417 5426 5465 5493 5507 5579 5597
5600 5616 5677 5683 5728 5747 5793 5816
5835 5855 5861 6049 6052 6403 6256 6289
6320 6471 6492 6496 6597 6607 6690 6702 6777
6779 6852 6908 6951 6969 6977 6990 6999 7005
7022 7036 7049 7060 7061 7190 7201 7216 7228
1295 7352 7353 7363 7378 7401 7405 7722
10919 12076 12112 12170 12268 12316 12387
12541 12716 12774.

Ezen kisorsolt záloglevelek, lejárt kamataikkal együtt, 1880. szeptember 1-én a záloglevél birtokosának szabad választása szerint, osztr. ért. ezüst frtban. vagy német birodalmi arany márkában, teljes névértékben történendő kifizettetés végett bemutatandók: Budapesten: Az intézet pénztárnál, Bécsben: A k. k. priv. österr. Credit Anstalt für Handel- u. Gewerbe czimü intézetnél. Darmstadtban: A Bank für Handel und Industrie czimü intézetnél, Berlinben: A Bank für Handel und Industrte czimü intézetnél, M. Frankfurtban: A Filiale der Bank för Handel und Industrie czimü intézetnél. Münchenben: Merck, Christian et Comp. bankháznál, Stuttgartban: Pflaum et Comp. bankháznál. E záloglevelek kamatozása 1880. évi szeptember 1-ével megszünik. Később lejáratu kamatszelvények, melyek a kisorsolt záloglevél bemutatásakor hiányzanak, annak tőke-értékéből a kifizetéskor levonatnak. A záloglevelek, a folyó kamat megtéritése mellett a kitüzött határidő előtt is beváltatnak. A kisorsolt és 10 év alatt be nem mutatott záloglevelek az elveszett okiratok megsemmisitésére fennálló eljárás alá esnek. A már előbb kisorsolt záloglevelek számjegyzéke a következő:

A korábban kisorsolt érczértékü záloglevelekből még forgalomban vannak: **1200** frtos. 23 7 › 95 138
252 264 278 286 287 295 325 331 363 467 476
489 579 590 640 657 682 731 732 759 773 780
797 836 1093 1273 1335 1456 2478 3214 3414
3426 4921 5514 5583 5716 5828 6171 6334 7119
7434 7536 7672 78?7 7829 7918.
120 frtos 22 36 63 76 128 134 167 172
174 179 260 283 316 341 342 363 383 405 408
412 437 455 462 500 519 540 552 564 589 606
611 637 643 646 686 737 775 818 1156 1349
1350 1445 1735 1737 2905 2907 3083 3092
6927 7416 7709 9521 9592 9626 9747 9800 9803
9811 10082 10087 10383 10456 10476 10752
10941 10941 10945 11148 11344 11361
11450 11535 11666 11686 11747 11787 11956
12106 12118 12155 12157 12158 12208 12221
12233 12236 12251 12301 12388 12640

E záloglevelek kamatozása 1880. márczius 1-én szünik meg, vagy már régebben megszünt,

—

Napirend márczius 1-én.

Naptár. Hétfő. Kath.: Albin vr. Prot.: Albin. Görög-Orosz: február 18. Leo pápa. Nap kél 6 óra 41 perczkor. Nyugszik: 5 óra 44 perczkor.
Képviselőház ülést tart d. e. 10 órakor.
Főv. pénzügyi bizottság ülést tart d. e. 10 órakor.
Főv. középitészeti 7-es bizottság d. u. 4 órakor.
Magy. tudom. akadémia első osztályának ülése d. u. 5 órakor.
Budapesti népszerü felolvasó rendező társulat magyar tanfolyamának vizsgája 7 órakor a medve-utczai iskolában.
Terézvárosi polgári kör ülése 8 órakor.
Bignio hangversenye a vigadóban este fél 8 órakor.
Magyar daltársulat este a Komlókertben előadást tart.
Orsz. képzőmüvészeti tárlat kiállitása nyitva d. e. 10—12 d. u. 2—4.
Muzeumi könyvtár d. e. 9 órától d. u. 1 óráig.
Akadémiai könyvtár nyitva d. u. 3—7 óráig.
Egyetemi könyvtár d. u. 4 óráig nyitva.
Az állatkert nyitva egész nap.

CSÁVOLSZKY LAJOS
felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos.

BUDAPESTI SZINLAPOK.

Nemzeti szinház.

Hétfő. márczius 1-én.

A PROLETÁROK.

Eredeti szinmü 5 felvonásban. Irta Csiky Gergely. Személyek

Szedervári Kam	Sz. Prielle C.	Borcsa	Vizváriné
Irén	Márkus E.	Ordas	Kőrösmezei
Zátonyi	Halmi	Mákony	Komáromi
Mosolygó	Ujházi	Mákonyné	Györgyné
Timót	Kovács	Zelma	Csillag T.
Darvas	Nagy I.	Klimóczy	Hetényi
Bankó	Vizvári	Házmester	Sántha
Elza	Helvey L.	Jankó	Földényi
Tulipán	Szigeti Imre	Bolti szolga	Vendrei (sz.t.n.)
Tulipánné	Szathmáryné	Senki Gásp,	Tárnoki G.

Kezdete 7 órakor.

—

Népszinház.

A sárga csikó.

Eredeti népszinmü dalokkal, 3 felv. Irta Csepreghy Ferencz.

Személyek:

Bakaj András	Kovács	Peti	Karikás
Erzsike	Komáromi M.	Bóltos Iczig	Solymosi
Csorba Márton	Eőri	Csárdás gazda	Horváth
Ágnes	Párténying	Bogár Imre	Veres
Laczi	Vidor	Gazsi	Pártényi
Gelecséri	Tihanyi	Bagó	Bakonyi

Kezdete 7 órakor.